

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 7 Pž-4774/2019-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Ružica Omazić, u pravnoj stvari tužitelja GRADSKA PLINARA ZAGREB - OPSKRBA d.o.o., OIB 74364571096, Zagreb, Radnička cesta 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Šunić i Partneri j.t.d. u Zagrebu, protiv tuženika Stečajna masa iza EURO-INŽENJERING d.o.o. u stečaju, OIB 18417305437, Slavonski Brod, Tome Bakača 35, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Tihomir Volić, Nataša Ružička i Tea Cabadaž Cafuta, radi isplate iznosa od 21.593,04 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj Povrv-109/2019-5 od 22. svibnja 2019., ispravljene rješenjem toga suda poslovni broj Povrv-109/2019 od 20. listopada 2020., 4. prosinca 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj Povrv-109/2019 od 22. svibnja 2019., ispravljena rješenjem toga suda poslovni broj Povrv-109/2019 od 20. listopada 2020., u točkama I., III., V., VII., IX., XI. i XIII. izreke.

Obrazloženje

Točkom I. izreke prvostupanjske presude, ispravljene rješenjem toga suda poslovni broj Povrv-109/2019 od 20. listopada 2020., je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavonskog Broda poslovni broj Povrv-235/16 od 2. veljače 2016. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 3.554,64 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate i da tužitelju naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 167,52 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. veljače 2016. do isplate, dok je točkom II. izreke ukinut platni nalog sadržan u tom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 689,18 kn i da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 107,48 kn i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 56,25 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Točkom III. izreke prvostupanjske presude je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavonskog Broda poslovni broj Povrv-238/16 od 2. veljače 2016. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 3.195,98

kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate i da tužitelju naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 164,32 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. veljače 2016. do isplate, dok je točkom IV. izreke ukinut platni nalog sadržan u tom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 694,11 kn i da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 110,68 kn i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 56,25 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Točkom V. izreke prvostupajnske presude je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavanskog Broda poslovni broj Ovr-231/16 od 2. veljače 2016. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 6.502,44 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate i da tužitelju naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 265,91 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. veljače 2016. do isplate, dok je točkom VI. izreke ukinut platni nalog sadržan u tom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 1.139,78 kn i da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 119,59 kn i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 56,25 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Točkom VII. izreke prvostupajnske presude je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavanskog Broda poslovni broj Ovr-234/16 od 2. veljače 2016. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 4.350,28 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate i da tužitelju naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 146,06 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. veljače 2016. do isplate, dok je točkom VIII. izreke ukinut platni nalog sadržan u tom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 1.606,38 kn i da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 128,94 kn i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 56,25 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Točkom IX. izreke prvostupajnske presude je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavanskog Broda poslovni broj Ovr-2630/15 od 25. studenog 2015. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.687,27 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate i da tužitelju naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 100,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. studenog 2015. do isplate, dok je točkom X. izreke ukinut platni nalog sadržan u tom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je tuženiku naloženo da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 75,00 kn i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 56,25 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Točkom XI. izreke prvostupajnske presude je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka i iznosu od 4.758,00 kn, točkom XII. izreke je tužitelj odbijen za zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.646,12 kn, dok je točkom XIII. izreke tuženik odbijen sa svojim zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 416,75 kn.

Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio tuženik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima. Žalitelj ne navodi u kojem dijelu pobija prvostupanjsku odluku, pa se u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) uzima da žalitelj pobija presudu u dijelu u kojem nije uspio u sporu, dakle točkama I., III., V., VII., IX., XI. i XIII. izreke. U žalbi u bitnome navodi da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, te da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Ističe da je stečajni upravitelj još tijekom 2014. godine zatražio od tužitelja hitnu obustavu isporuke plina pa smatra da tuženik nije u obvezi plaćati plin koji je tužitelj isporučio trećim osobama. Navodi da je stečajni upravitelj zatražio obračun troškova od tužitelja do trenutka prodaje nekretnine (rješenja o dosudi od 8. lipnja 2015.) te je sukladno tom obračunu prije pokretanja predmetnog postupka izvršio uplate tužiteljevog potraživanja, a time je priznao tužiteljevu tražbinu iz predmetnog obračuna kao duga stečajne mase. No, takvi tuženikovi navodi se ne mogu smatrati priznanjem duga s osnove utuženog potraživanja, kako to pogrešno zaključuje sud. Tuženik dijeli stav suda da je u konkretnom predmetu bilo potrebno provesti financijsko vještačenje na okolnost visine. Predlaže preinačiti, a podredno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U ovoj pravnoj stvari riječ je o sporu male vrijednosti (čl. 502. st. 1. ZPP-a). Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a). Stoga ovaj sud nije ispitivao pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja.

Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je predmet ovog postupka (u pobijanom dijelu) tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 19.290,58 kn na ime usluge opskrbe plinom koju je tužitelj pružao na obračunskom mjestu u Zagrebu, Črnomerec 105, šifra brojila 0344648, 0344653, 0344644 i 0344647, u razdoblju od siječnja 2015. do rujna 2015.

U ovoj fazi postupka je ostalo sporno je li tuženik dužan platiti tužitelju naknadu za isporučeni plin do trenutka raskida Ugovora o opskrbi plinom, do kojeg je nesporno došlo u rujnu 2015. godine nakon prijelaza prava vlasništva s tuženika na treću osobu temeljem rješenja o dosudi poslovni broj St-392/2012-172 od 8. lipnja 2015. i to tuženikovom jednostranom izjavom volje. Tuženik je, naime, tijekom prvostupanjskog postupka osporavao svoju obvezu prigovorom ispunjenja tražbine, navodeći da je po tužiteljevom obračunu izvršenom do dana prodaje nekretnine u stečajnom postupku platio tužitelju naknadu za utrošeni plin.

Odredbom čl. 160. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO) je propisano da obveza prestaje suglasnošću volja sudionika u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom određenim slučajevima (st. 1.). Prestankom glavne obveze gas se jamstvo, zalog i druga sporedna prava (st. 2.).

Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj na ročištu održanom 25. listopada 2016. na zapisnik izjavio da se ne može zaključiti za koji vremenski period je tuženik izvršio uplatu i za koje mjerno mjesto, a kojom izjavom je tužitelj osporio tuženikov prigovor ispunjenja i time prebacio teret dokazivanja na tuženika (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Prvostupanjski sud je na temelju potvrde o plaćanju koju je tuženik dostavio u spis utvrdio da je tuženik izvršio uplatu utroška plina za brojila 0344634 i 0344660 za godinu 2013. – 2015., dok tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu za plin čija je potrošnja mjerena brojilom 0344648, 0344653, 0344644 i 0344647, dakle različitom od onoga za koji je tuženik izvršio uplatu. Uzimajući u obzir činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda iz kojih proizlazi da je tuženik podmirio dug za potrošnju plina koja je obračunata za druga mjerna mjesta (a na utužena), to je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da tuženik nije dokazao osnovanost svog prigovora, iako je na tuženiku bio teret dokazivanja (čl. 219. st. 1. ZPP-a).

Dodatno, a vezano za teret dokazivanja prigovora ispunjenja (čl. 219. st. 1. ZPP-a), ovaj sud ukazuje da je Općim uvjetima opskrbe plinom („Narodne novine“ broj 158/13) kao opće pravilo određeno da se ugovor o opskrbi plinom sklapa za svako obračunsko mjerno mjesto posebno. Tuženik je na ročištu održanom 14. srpnja 2017. tvrdio da je od tužitelja zatražio sastavljanje obračuna tražbine koji je bio dospio do dana prodaje nekretnine te je 16. ožujka 2016. izvršio uplatu iznosa od 126.465,84 kn, navodeći da vrši obračun za brojila 0344634 i 0344660, kako je to utvrdio prvostupanjski sud. Uzimajući u obzir da je svaki ugovor o opskrbi plinom sklopljen posebno za svako obračunsko mjesto (jer stranke nisu niti tvrdile da su sklopile jedan ugovor za više obračunskih mjesta), tuženik je bio dužan dostaviti isprave iz kojih bi se sa sigurnošću moglo utvrditi da je izvršio uplate upravo utužene naknadu ili barem priložiti obračun sastavljen od strane tužitelja, po kojem je izvršio uplatu. Propustivši dostaviti te isprave, tuženik je propustio dokazati osnovanost svog prigovora ispunjenja (čl. 221.a ZPP-a).

Neosnovano žalitelj smatra da ne bi bio u obvezi plaćanja naknade za razdoblje od donošenja rješenja o dosudi nekretnine do trenutka raskida Ugovora o opskrbi, budući da je tuženikova obveza obveznopravne naravi i ona proizlazi iz sklopljenog ugovora, a prestala je tek njegovim raskidom kojeg je došlo u rujnu 2015. godine, kako to prvostupanjski sud utvrđuje i pravilno ocjenjuje. Okolnost da je u odnosu na obračunsko mjesto došlo do promjene vlasnika nije automatski dovela do prestanka obveznog odnosa, jer taj odnos prestaje na ugovoreni način, u konkretnom slučaju raskidom.

Odluka o troškovima postupka je donesena pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, a tuženik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost tog dijela presude. Iako u obrazloženju navodi da odlučuje primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP, iz utvrđenja i zaključaka proizlazi da je prvostupanjski sud o troškovima postupka zapravo odlučio na temelju odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, uvažavajući uspjeh stranaka u sporu.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu, jer ne postoje razlozi zbog kojih se pobija niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Zagreb, 4. prosinca 2020.

Sudac
Ružica Omazić

Broj zapisa: **1789b-85e03**

Kontrolni broj: **0e9a7-bbf65-ae723**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.